

Pimlico- Milan DEKLEVA

V romanu Pimlico prvoosebno tečejo tri zgodbe, treh glavnih oseb. V devetindvajsetih poglavjih spoznamo osebna doživljanja kantavtorja Matjaža Godca, njegovega dekleta, kiparke Nastje, in novinarja Mitje. Mitjevo zgodbo spoznamo skozi dnevniške zapise in posnetke na diktafonu. Zgodbi prvih dveh oseb sta osrednji in z Matjaževo se roman tudi začne.

Matjaž se pripravlja na koncert v Mladinskem teatru, pred nastopom je nezbran, misli mu bežijo, razmišlja o svoji vlogi kantavtorja - sam sebi reče kanta od avtorja. Ironično se sprašuje zakaj ga poslušajo in gledajo, saj je neresničen. Zave se, da se odnos z Nastjo končuje in se odloči, da jo bo odrinil od svojega luftarskega življenja in pijanjčevanj. Spominja se poletja z njo na otoku Samos, takrat sta bila zaljubljena, in zaslutil je, da si ona želi postati mama. To je bilo v nasprotju z njegovo neodgovorno in nedoraslo osebnostjo.

Koncert je bil dobro sprejet in po njem Matjaž namerava k Nastji.

Nastja gnete glino v kabinetu na Akademiji in čaka na vaje, ki jih vodi. Glina ji daje občutek nadvlade nad stvarmi. Zraven razmišlja o Matjaževih rokah, ki so jo včasih tako vzburjale, ko se je dotikal njenega hrbta. V mislih se enosmerno pogovarja z Aretho Franklin o moškem in ženskem dojemanju, ki sta si nasprotna. Ni več prepričana v svoje želje in boji se misli, da noče biti več z Matjažem. Počuti se ujeto, zmedeno in trapasto, saj si želi popolnosti. Ujeta je v svoje okvirje, želje, Matjaž pa je preveč neodgovoren. Druži se z mlajšimi, neobremenjenimi kolegi, ki mu dajejo neresnični občutek mladosti in potuho. Nastja gre proti ateljeju in sreča študenta Jonasa, ki ji izraža naklonjenost.

Matjaž na poti s koncerta sreča znanca Lada v spremstvu simpatične in seksi spremljevalke Eve. To je dober izgovor, da spije pivo - skupaj se usedejo v lokal. Eva je nadvse privlačna spogledljivka z velikimi modrimi očmi. Matjaž takoj opazi, da ne nosi modrčka. Kljub Ladovi prisotnosti se zapleteta v debato in flirt. Potem jo Matjaž malo užali s svojo izjavo, zato z Ladom odideta. Matjaž je že nekoliko pijan. Naslednji dan ga čaka intervju z novinarjem Mitjo, ki bi o njem rad napisal knjigo – esej o glasbi ob koncu postmoderne dobe in sicer v obliki pogovorov.

Na intervjuju Matjaž med drugim pove, da je ljubezen sladko drsenje v izgubo, ker človek vedno nekaj vzame ljubljeni osebi, česar ne more vrniti. Na splošno se mu zdi, da je svet izgubil nedolžnost.

Nato odide na pivo v center mesta, sreča zapitega karikaturista Zvoneta, ki je včasih sodeloval z Mitjo in mu plača pijačo. V slabosti se odpravi iz lokala. Pomisli na Nastjo, kaj le počne v tem trenutku in zakaj je ni ob njem.

Nastja vodi vaje in predava o površini. Jonas jo je navdušil s svojim izdelkom, razume njene besede in jo vznemirja. Ves čas ji kaže naklonjenost.

Matjaž pijan v nekem baru doživi privid Barbare, njegove nekdanje punce. Ko gleda lep pomladni svet okoli sebe, se vpraša zakaj toliko pije. Brezbrižen je do Nastje, pa ga vendar tako privlači. Dotika se sveta skozi kopreno in izgublja občutljivost za stvari, ljudi.

Odpravi se na Akademijo k Nastji.

Najde jo v ateljeju, ko gnete glino, njenih rok se dotika študent Jonas. Molči je, samo gleda, Nastja Jonasove roke živčno odrine in nekaj nerazumljivega zašepeta.

Kasneje je Jonas postavil zanimivo razstavo čevljev na stopnišču Akademije, navdih je našel v Nastjinih besedah o površini in dinamiki teles.

Na intervju med Mitjem in Matjažem je prišla tudi Nastja. Ni poslušala kaj sta govorila, ni je zanimalo. Razmišljala je, kako se je neko noč na Barju prvič predala moškemu. Ni se spomnila njegovega imena, spomnila se je le kislega vonja in občutkov.

Vstala je, da bo odšla, želela je pobožati Matjaža, pa jo nekaj ustavilo, zato je samo pokimala in zapusti prostor. Med potjo na Akademijo ji pot prekriža prijazen moški s klobukom in pohvali njene kipe, ki jih je videl razstavljene v Emonskem podhodu, zdeli so se mu seksi in lepi, kot ona. Polepšal ji je dan.

Stopila je v prazen atelje in pomislila na zvezdniško vzvišenega, a nadarjenega Jonasa. Med oblikovanjem gline je začutila njegovo prisotnost in kmalu za tem tudi njegovi roki na svojih. Kasneje je vstopil Matjaž. Odrinila je roki, ker se je počutila kot pogorišče. Vse se sprevrže in postane kislo kot vonj po Barju.

Omejena je, svet se ji zapira na službo in Matjažev svet, na njegovo stanovanje in nekaj gostiln, kjer ga čaka ali hodi iskat. Ko je študirala v Parizu in Rimu, je bila svobodna.

Matjaž snema v studiu na RTV. Nič ne gre, kot bi moralo, nekaj je že spil. Ima težave s spominom, spomni se novega verza in ga pozabi, ker nima pisala, da bi ga zapisal. Nastja mu je rekla, da z Jonasom nima nič, pa ji ne verjame. Potovanje v London je bil čas, ko sta bila še zelo srečna, spominja se postaje Pimlico in umazanega vagona, na katerem sta sedela, ko sta šla v Tate Gallery.

Mitja je prišel na snemanje in potem sta z Matjažem odšla v Romea na pogovor.

Nastja ga išče po lokalih in se spomni na Pimlico, misel na postajo jo pomirja. Ujeta je nekje med preteklostjo in prihodnostjo, o kateri se sprašuje. Čuti, da ta pot z Matjažem ni prava. V Romeu vidi, da je Matjaž že spet pijan, jezna je nanj in natakariči naroči čaj iz njegove krvi. Opazuje kako se Mitja razlikuje od Matjaža, pomisli, da bi odšla z njim. Mitji se zdi Nastja duhovita, njegova boljša polovica. Predvideva, da dobro seksa. Matjaža jo vidi drugače, zanj je mimoza, križanec med sadomazohistom in nostalgikom. Preko njega bo prišel do Nastje.

Matjaža vse jezi. Nastja, njene izjave in pogledi. V trenutku opazi, da je njej vseeno zanj, koketira z Mitjo in v jezi zabrusi, naj odideta - to tudi storita. Matjaž je preponosen, da bi šel za njo in ne ukrene ničesar. Je trmast in otročje pasiven. Zapije se in pade v depresijo. Doma se zavleče v kopalnico in pije viski. Nima moči, da bi kaj spremenil, čeprav ima Nastjo zelo rad.

Nastja razmišlja o preteklosti, bivših partnerjih, nepotešena je in primanjkuje ji ljubezni. Preden stopi v stanovanje intuitivno sluti nevarnost. Matjaža najde zapitega na stranišču in mu vrže v glavo krtačo za lase. Njen odnos je hladen, nimata si več kaj povedati - začuti, da ga ne bo nikoli spremenila. Matjaž se potem počuti kot kepast zakrknjen zločest tumor.

Teden po tem dogodku živita drug mimo drugega, Nastja je ponovno našla ravnovesje in se pripravlja na predavanja. Matjaž se izogiba lokalom in vadi za koncert v trnovskem Kudu. Že pred koncertom odpre viski in pije, spet ga je premagalo. Nastji je že popolnoma vseeno zanj. Odšla je na koncert, čeprav ni vedela točno zakaj. Po koncertu jo Mitja vidno osvaja in reče, da želi spati z njo. Potem vidi Matjaža, ki liže vrat zapeljivi modrooki Evi. Hladno in otopelo se odloči, da bo odšla z Mitjo. Gresta v njegovo stanovanje in opravita, brez romantike.

Naslednji dan je ugotovila, da je predolgo potrebovala, da se reši tega življenja, zapustila je Matjaža. Mitja že naslednji dan razmišlja o novih ženskah.

Postaja Pimlico je kraj, kjer se glavne osebe ponovno srečajo.

Nastja potuje z vlakom in z njo je Jonas. Sedaj je že ženska v zrelih letih, še vedno privlačna in otročje navihana. Z Jonasom izstopita na postaji Pimlico, ker sta namenjena v Tate Gallery. Na klopi sedi dolgolas moški. Lase ima redke, slabe zobe in popokane žilice na obrazu. Ob njem stoji steklenica. Nastja prepozna Matjaža in ga pokliče. Matjaž odzdravi in v roke vzame kitaro. Zgodi se nekaj neverjetnega, ko se prsti dotaknejo strun. Roke in prsti so dobili barvo, prej suhi, so se pomladili.

V tem sta po stopnicah prišla Mitja in Eva in od nekje je priplesal moški s klobukom, ki je leta nazaj pohvalil Nastjine kipe. Pokleknil je pred njo in rekel, da je tam zato, da ji polepša dan.